

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over „Refit”**(verkennend advies)**

(2016/C 303/06)

Rapporteur: Denis MEYNENT

De Europese Commissie heeft op 13 januari 2016 besloten om het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 304 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) te raadplegen over het thema

„Refit”

(verkennend advies).

Het subcomité Refit, dat is opgericht overeenkomstig artikel 19 van het reglement van orde en met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft zijn advies op 19 april 2016 met algemene stemmen goedgekeurd.

Het EESC heeft tijdens zijn op 25 en 26 mei 2016 gehouden 517e zitting (vergadering van 26 mei 2016) onderstaand advies uitgebracht, dat met 185 stemmen vóór en 4 stemmen tegen, bij 8 onthoudingen, werd goedgekeurd.

1. Conclusies en aanbevelingen

1.1. Het EESC herinnert eraan dat het Refit-programma⁽¹⁾ er in eerste instantie op gericht is de kwaliteit en de doeltreffendheid van de Europese wetgeving te verbeteren en eenvoudige, begrijpelijke en samenhangende regelgeving op te stellen, zonder afbreuk te doen aan de vastgestelde strategische doelstellingen of ten koste te gaan van de bescherming van burgers, consumenten, werknemers en de sociale dialoog, of het milieu.

1.2. Europese regelgeving is essentieel voor de Europese integratie en vormt geen last of een te vermijden kostenpost. Integendeel, deze regelgeving biedt alle belanghebbenden en EU-burgers een belangrijke waarborg voor bescherming, belangenbehartiging en rechtszekerheid, maar dan moet zij wel goed geproportioneerd zijn.

1.3. Wetgevingsvoorstellen moeten systematisch aan een effectbeoordeling worden onderworpen, waarbij terdege rekening dient te worden gehouden met het belang van de economische, sociale en milieu-impact, ook voor kleine en middelgrote ondernemingen. Het EESC pleit ervoor dat het Parlement, de Raad en de Commissie overeenstemming bereiken over een gemeenschappelijke methode voor effectbeoordeling, waarmee ook het EESC en het Comité van de Regio's (CvdR) aan de slag kunnen.

1.4. Openbare raadplegingen en raadplegingen van deskundigen en belanghebbenden moeten ook zo open mogelijk zijn, maar mogen niet in de plaats komen van raadplegingen van sociale partners en van het Comité.

1.5. Het EESC verzoekt de Commissie om in haar scorebord ook een jaarlijkse evaluatie van de belangrijkste kosten en baten van de maatregelen van het Refit-programma op te nemen, zowel in kwantitatief als kwalitatief opzicht, en daarbij ook te kijken naar het niveau en de kwaliteit van de werkgelegenheid, de sociale en milieubescherming en de bescherming van de consument.

1.6. De besluitvorming moet zo vlot en adequaat mogelijk blijven verlopen. Alle organen en filters die in het leven zijn geroepen om de gegrondheid van de voorstellen te toetsen, mogen de politieke besluitvorming — die soeverein moet blijven — niet in gevaar brengen. In dit verband moet worden gestreden tegen de bureaucratisering van het besluitvormingsproces.

⁽¹⁾ De afkorting staat voor „programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving”.

1.7. Het EESC neemt kennis van de oprichting van het Refit-platform, dat zich onder meer moet bezighouden met de totstandbrenging van doeltreffendere wetgeving en eenvoudigere administratieve regels. Dit platform mag zich echter alleen over bepaalde thema's buigen en mag de medewetgevers niet voor de voeten lopen of in de plaats komen van de verplichte raadplegingen van het EESC — wiens werkzaamheden van een andere orde zijn — of de sociale partners zoals bedoeld in de Verdragen. Het EESC verzoekt de Commissie om bekend te maken aan de hand van welke preselectiecriteria voorstellen worden voorgelegd aan het platform, erop te letten dat het evenwicht wordt bewaard en duidelijk te maken welk gevolg is gegeven aan de aanbevelingen van het platform, zodat kan worden nagegaan wat de invloed ervan is.

1.8. Wat de representativiteit van het Refit-platform betreft, denkt het EESC dat het met twee extra zetels zijn taak volledig kan vervullen en de stem van het maatschappelijk middenveld, dat het geacht wordt te vertegenwoordigen, kan laten horen. Het EESC stelt bovendien vast dat de pan-Europese vertegenwoordiging van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen in de „groep van belanghebbenden” van het platform ontbreekt en zou graag zien dat dit zo snel mogelijk wordt verholpen.

1.9. Het EESC heeft het voordeel direct in contact te staan met personen in het veld en profiteert van een groot netwerk van organisaties op nationaal niveau en van de deskundigheid van zijn leden; het is daarom bij uitstek geschikt om een betekenisvolle bijdrage te leveren aan de effectbeoordelingen die op Europees niveau worden uitgevoerd. Het wil zich vooral richten op evaluaties achteraf en op kwalitatieve beoordelingen om na te gaan welk effect een Europese wetgevende of beleidsmaatregel heeft en om de ervaringen en ideeën van de Europese economische en sociale partners onder de aandacht te brengen.

1.10. Daarnaast wil het EESC een specifieke bijdrage leveren aan het initiatiefverslag van het Europees Parlement over het jaarverslag betreffende de tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving door de lidstaten door zich te richten op wat de lidstaten bij de omzetting van bepaalde richtlijnen hebben toegevoegd.

1.11. Het EESC pleit voor een Refit-programma dat in twee richtingen werkt, d.w.z. een programma dat niet op voorhand al bepaalt welke richting met de regelgeving moet worden ingeslagen: bekrachtiging, aanvulling, vervollediging, wijziging of schrapping van een wetgevingshandeling.

1.12. Het EESC voelt er weinig voor om mee te werken aan een kwantitatieve reductie van het EU-acquis zonder dat vooraf wordt nagegaan wat alle gevolgen hiervan zijn voor de sociale en milieubescherming en de bescherming van de consument.

1.13. Het EESC is voorstander van een strengere beoordeling achteraf van de effecten van de EU-regelgeving in het kader van de beleidscyclus van de EU, met name wat betreft de verwachte, in de effectbeoordeling bij het oorspronkelijke wetgevingsvoorstel aangegeven gevolgen voor de groei en de werkgelegenheid. De ex-postevaluaties moeten op pluralistische wijze en binnen een redelijke termijn na de uiterste datum voor de omzetting in nationaal recht worden uitgevoerd.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité wijst erop dat de wetgeving essentieel is om de doelstellingen van het Verdrag te verwezenlijken en de voorwaarden te scheppen voor slimme, duurzame en inclusieve groei ten behoeve van de burgers, de bedrijven en de werknemers ⁽²⁾. De regelgeving draagt ook bij tot de verbetering van het welzijn, de bescherming van het algemeen belang en de grondrechten, de bevordering van een hoog niveau van sociale en milieubescherming en de waarborging van rechtszekerheid en juridische voorspelbaarheid. Zij moet concurrentievervalsing en sociale dumping voorkomen.

2.2. Het Comité is daarom verheugd dat vicevoorzitter Timmermans er herhaaldelijk op heeft gewezen dat het Refit-programma niet kan leiden tot een deregulering van het EU-acquis, noch tot een aantasting van het niveau van sociale bescherming, van milieubescherming of van de grondrechten ⁽³⁾.

⁽²⁾ COM(2012) 746 final, blz. 2.

⁽³⁾ COM(2015) 215 final.

2.3. Het Comité is van mening dat de regelgeving leidt tot administratieve rompslomp en kosten, die soms zwaar of overbodig kunnen zijn, maar dat zij ook grote voordelen oplevert voor burgers, ondernemingen en overheidsinstanties. Slimme regelgeving moet daarom altijd naar een duidelijke toegevoegde waarde streven. Waar mogelijk moeten de EU-regels lasten wegnemen en niet toevoegen.

2.4. „Betere regelgeving” betekent dat moet worden gezocht naar de beste oplossing om de voltooiing van de Europese interne markt te bewerkstelligen: gerichte harmonisatie, consequente toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op niet-geharmoniseerde gebieden, coregulering, zelfregulering en standaardisering. Gerichte en slimme harmonisatie van de wetgevingen draagt bij tot het opheffen van de belemmeringen voor de goede werking van de interne markt. Een harmonisatie van de 28 nationale wetgevingen vormt voor ondernemingen en burgers in de EU een belangrijke bron van vereenvoudiging en vermindering van gelddruk en administratieve lasten.

2.5. Het Refit-programma is er in eerste instantie op gericht de kwaliteit en de doeltreffendheid van de Europese wetgeving te verbeteren en eenvoudige, begrijpelijke en samenhangende regelgeving op te stellen, zonder afbreuk te doen aan de vastgestelde strategische doelstellingen of ten koste te gaan van de bescherming van burgers, consumenten, werknemers en de sociale dialoog, of het milieu.

2.6. De bedoelde regelgeving en de daaraan verbonden lasten moeten nuttig zijn, de uiteindelijk behaalde winst moet hoger zijn dan de kosten die worden gegenereerd, en de wetgeving moet evenredig zijn en voldoende rechtszekerheid bieden.

2.7. Ten aanzien van de effectbeoordeling

2.7.1. Het Comité neemt nota van het interinstitutioneel akkoord „Beter wetgeven” dat de drie instellingen op 13 april 2016 hebben ondertekend.

2.7.2. Het Comité is met name verheugd dat de drie instellingen hebben erkend dat het effectbeoordelingssysteem een instrument is dat hen moet helpen om tot weloverwogen beslissingen te komen, en dat het niet in de plaats komt van politieke beslissingen ⁽⁴⁾.

2.7.3. Het Comité juicht het toe dat de Commissie in het kader van de geïntegreerde, evenwichtige en pluralistische effectbeoordelingen ook plaats inruimt voor alternatieve oplossingen waarbij niet alleen wordt gekeken naar de kosten van een niet-verenigd Europa en de impact van de verschillende opties op het concurrentievermogen, maar ook naar de gevolgen van de voorstellen voor kmo's en micro-ondernemingen en naar de digitale en territoriale dimensie van een en ander ⁽⁵⁾.

2.7.4. Het Comité is ermee ingenomen dat de Commissie haar effectbeoordeling kan aanvullen, op eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement of van de Raad, maar betreurt dat elke instelling alleen bepaalt hoe de evaluatie wordt georganiseerd. Het Comité pleit ervoor dat de drie instellingen overeenstemming bereiken over een gemeenschappelijke methode voor effectbeoordeling, waarmee het EESC en het CvdR tevens aan de slag kunnen om hun eigen wijzigingsvoorstellen te formuleren.

2.7.5. Volgens het Comité moeten effectbeoordelingen binnen de Europese instellingen worden verricht. Wanneer om specifieke redenen evenwel wordt overwogen gebruik te maken van particuliere consultants, dringt het Comité erop aan om:

- het bestek op onpartijdige wijze op basis van duidelijke en transparante criteria op te stellen en vooraf openbaar te maken;
- de kandidaten op volledig transparante wijze te selecteren op basis van een ruim opengestelde en pluralistische aanbesteding waarbij de geselecteerde consultants kunnen rouleren en hun vaardigheden kunnen worden geverifieerd;

⁽⁴⁾ Interinstitutioneel akkoord van 15 december 2015, punt 7 (http://ec.europa.eu/smart-regulation/better_regulation/documents/iia_blm_final_en.pdf).

⁽⁵⁾ Ibidem.

— de gunning van de opdracht bekend te maken.

2.8. Ten aanzien van de raadpleging van belanghebbenden

2.8.1. Het Comité is van mening dat de raadpleging van belanghebbenden en deskundigen niet in de plaats mag komen van de raadpleging van de sociale partners, van het Comité en van het Comité van de Regio's, die op specifieke momenten in het wetgevingsproces en binnen de door het VWEU vastgestelde grenzen hun rol spelen; ze mag evenmin de op nationaal niveau bestaande raadplegingsprocedures komen te vervangen, die gebaseerd moeten zijn op nauwere betrokkenheid van de sociale partners. Het Comité wijst erop dat het van cruciaal belang is de belanghebbenden correct in kaart te brengen met het oog op een goede representativiteit van de actoren en een kwaliteitsvolle raadplegingsprocedure, en verzoekt de Commissie daarvoor gebruik te maken van het transparantieregister.

2.8.2. Het Comité zou graag zien dat er bij dit proces geen afbreuk wordt gedaan aan de gestructureerde burgerdialoog (artikel 11, lid 2, VWEU) of de raadplegingen die plaatsvinden binnen specifieke kaders, zoals de raadpleging van de sociale partners in het kader van de sociale dialoog (werkgevers- en vakbondsorganisaties) (artikel 154 VWEU) of de raadpleging van adviesinstanties, zoals het Europees Economisch en Sociaal Comité (artikel 304 VWEU).

2.8.3. Het Comité benadrukt dat in de „stakeholder mapping” een goede geografische en doelgroepspreiding moet worden gewaarborgd, met bijzondere aandacht voor ondervertegenwoordigde groepen. Er zal een verantwoord wegingsmechanisme moeten worden toegepast bij de analyse van de reacties op de raadplegingen ⁽⁶⁾.

2.9. Ten aanzien van het Refit-programma

2.9.1. Het Comité neemt kennis van de algemene doelstellingen van het door de Commissie ontwikkelde Refit-programma en verwijst met name naar zijn adviezen ⁽⁷⁾ over het programma „Betere regelgeving” en „Slimme regelgeving”. Slimme regelgeving betekent volgens het Comité niet dat men zich mag onttrekken aan de regelgeving inzake de bescherming van burgers, consumenten en werknemers, de voorschriften inzake gelijkheid van vrouwen en mannen en de milieuvoorschriften. Evenmin mag slimme regelgeving verbeteringen in de weg staan. Ook mag slimme wetgeving geen afbreuk doen aan de sociale dimensie van de eengemaakte markt, zoals bepaald in het Verdrag, met name wat betreft de omzetting van de overeenkomsten die in het kader van de Europese sociale dialoog zijn gesloten.

2.9.2. Het Comité neemt er nota van dat de Commissie streeft naar verbetering van de procedures en de kwaliteit van de instrumenten met het oog op een optimale follow-up van de uitvoering.

2.9.3. Het EESC verzoekt de Commissie om in het scorebord ook een jaarlijkse evaluatie van de belangrijkste kosten en baten van Refit op te nemen, zowel in kwantitatief als kwalitatief opzicht, en daarbij ook te kijken naar het niveau en de kwaliteit van de werkgelegenheid, de sociale en milieubescherming en de consumentenbescherming.

2.9.4. Het Comité preciseert dat betere regelgeving niet in de plaats van politieke beslissingen kan of mag komen.

2.10. Refit-platform

2.10.1. Het Comité neemt kennis van de oprichting van het Refit-platform waaraan het deelneemt en dat de voorstellen ter vermindering van onnodige bureaucratische rompslomp en regelgeving moet onderzoeken en de tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving in de lidstaten moet vergemakkelijken. Opgemerkt zij dat kwesties i.v.m. de sociale dialoog en de bevoegdheden van de sociale partners buiten de taken van het platform vallen.

⁽⁶⁾ PB C 383 van 17.11.2015, blz. 57.

⁽⁷⁾ PB C 327 van 12.11.2013, blz. 33, PB C 248 van 25.8.2011, blz. 87 en PB C 48 van 15.2.2011, blz. 107.

2.10.2. Het Comité merkt echter op dat het platform:

- een uitwisselingsforum van raadgevende aard moet blijven dat geen wijzigingen kan aanbrengen in de normale werking van de instellingen, en met name die van de medewetgevers;
- rekening moet houden met de raadpleging van het Comité en de andere verplichte raadplegingen die vastgesteld zijn in de Verdragen, met name in artikel 154 VWEU wat de sociale partners betreft;
- zich moet beperken tot het onderzoek van een beperkt aantal thema's.

2.10.3. Het Comité verwacht voorts dat dit platform:

- de elders verrichte raadplegingen niet gaat overlappen en geen nutteloze bureaucratische laag gaat vormen;
- zich niet gaat mengen in de besluitvorming omdat het over een specifieke kwestie zou zijn geraadpleegd, daarover een discussie zou hebben gehouden of een specifiek optreden zou hebben voorgesteld.

2.10.4. Het Comité vestigt er de aandacht op dat het grote aantal deelnemers aan dit platform, de zeer uiteenlopende aard van de belanghebbenden (lidstaten, sociale partners, ngo's, vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld), het brede toepassingsgebied van de onderwerpen op de agenda en de beperkte frequentie van de vergaderingen niet van aard zijn om diepgaande discussies over de door het platform behandelde voorstellen te genereren.

2.11. *Representativiteit van het Refit-platform*

2.11.1. Het Comité benadrukt in dit verband dat het slechts één zetel heeft in dit platform en aan de werkzaamheden deelneemt op basis van een toerbeurtsysteem tussen zijn drie groepen, terwijl het een bij de Verdragen opgerichte instelling is die representatief is voor de diversiteit van de EU.

2.11.2. Het Comité is derhalve van oordeel dat de toekenning van twee extra zetels de tripartiete opzet van zijn instelling en zijn mandaat recht zou doen, waardoor het aldus een afspiegeling zou vormen van de maatschappelijke organisaties die het moet vertegenwoordigen.

2.11.3. Het Comité stelt vast dat de pan-Europese vertegenwoordiging van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen in de „groep van belanghebbenden” van het platform ontbreekt en zou graag zien dat dit zo snel mogelijk wordt verholpen.

2.12. *Werking van het platform*

2.12.1. Het Comité verzoekt de Commissie:

- de voorwaarden en criteria voor de selectie van de in het platform vertegenwoordigde partijen te verduidelijken;
- ervoor te zorgen dat elke vertegenwoordiger van belanghebbenden over de materiële mogelijkheden beschikt om de vergaderingen voor te bereiden en tijdens die vergaderingen een nuttige bijdrage te leveren;
- het aantal en de criteria voor de voorselectie van de door de Commissie ontvangen en vervolgens naar het platform doorgestuurde voorstellen openbaar te maken;
- toe te zien op een goede representativiteit van de voorstellen (lidstaten, sociale partners, maatschappelijke organisaties);

- de leden tijdig uitvoerige en nuttige voorbereidende documenten ter beschikking te stellen, zodat zij zich optimaal op de vergadering kunnen voorbereiden en algemeen een doeltreffende bijdrage kunnen leveren;
- de follow-up van de aanbevelingen zodanig te verrichten dat kan worden getraceerd wat de invloed ervan is;
- de resultaten van de werkzaamheden van het platform bekend te maken.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. Evaluatie van het EU-beleid

3.1.1. Het EESC herhaalt dat het moet worden beschouwd als een volwaardige institutionele partner en niet als een subcategorie van belanghebbenden met allerlei uiteenlopende en tegenstrijdige belangen.

3.1.2. Nogmaals, het EESC heeft het voordeel direct in contact te staan met personen in het veld en te profiteren van een groot netwerk van organisaties op nationaal niveau en van de deskundigheid van zijn leden. Het is daarom bij uitstek geschikt om een betekenisvolle bijdrage te leveren aan deze effectbeoordeling.

3.1.3. Zo zal het EESC zijn banden met de verschillende betrokken maatschappelijke organisaties verder kunnen aanhalen en zijn rol als brug tussen de instellingen en de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld kunnen uitbouwen.

3.1.4. Deze beoordeling zal worden geformuleerd in de vorm van „beleidsaanbevelingen” waarin wordt aangegeven wat de belangrijkste gevolgen van het desbetreffende beleid zijn voor het maatschappelijk middenveld en welke koers het best kan worden gevaren in de toekomst.

3.1.5. Het EESC benadrukt dat het zich vooral wil richten op evaluaties achteraf en op kwalitatieve beoordelingen om na te gaan welk effect een Europese wetgevende of beleidsmaatregel heeft en om de ervaringen en ideeën van de Europese economische en sociale partners onder de aandacht te brengen.

3.1.6. Het EESC is van mening dat de evaluaties achteraf van de Commissie en het Parlement, waaraan het zal bijdragen, als basis zouden moeten dienen voor wetwijzigingen of nieuwe wetgeving waarover het later wordt geraadpleegd.

3.1.7. Het Comité kijkt ernaar uit om als volwaardige partner deel te nemen aan de wetgevingsprocedure en meer gelegenheid te krijgen om bij te dragen aan de vaststelling van toekomstige beleidsstrategieën van de Unie.

3.2. Omzetting van richtlijnen

3.2.1. Bij het omzetten van richtlijnen in nationaal recht voegen lidstaten soms elementen toe die geenszins verband houden met de desbetreffende EU-wetgeving. Het EESC vindt dat deze toevoegingen expliciet zouden moeten worden vermeld in de omzettingshandeling(en) of in de bijbehorende documentatie⁽⁸⁾. In verband hiermee vindt het EESC dat de term „gold-plating”, die wordt gebruikt om „overregulering” aan te duiden, dient te worden vermeden aangezien het bepaalde nationale praktijken aan de kaak stelt en een gedifferentieerde en flexibele aanpak van de hand wijst.

3.2.2. Het Comité is van mening dat de lidstaten in geval van minimumharmonisatie de mogelijkheid moeten behouden om in hun nationale recht bepalingen op te nemen die gericht zijn op de bevordering van werkgelegenheid, de verbetering van levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden, een adequate sociale bescherming, een duurzaam hoog werkgelegenheidsniveau en de bestrijding van uitsluiting⁽⁹⁾, de bevordering en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen, evenals een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid en de consument⁽¹⁰⁾, alsook van milieubescherming⁽¹¹⁾, zonder dat dit onnodige regelgeving of administratieve belemmeringen met zich brengt, en dat het derhalve belangrijk is om, waar mogelijk, de voorkeur te geven aan verordeningen in plaats van richtlijnen.

⁽⁸⁾ Punt 31 van het interinstitutioneel akkoord.

⁽⁹⁾ Artikel 151 VWEU.

⁽¹⁰⁾ Artikelen 168 en 169 VWEU.

⁽¹¹⁾ Artikel 191 VWEU.

3.2.3. Het EESC stelt vast dat het streven naar maximale harmonisatie in wetgevingsvoorstellen vaak tot allerlei uitzonderingen en uitsluitingen leidt die tot gevolg hebben dat er extra barrières op de interne markt ontstaan en worden „gelegaliseerd”.

3.2.4. Het EESC denkt dat het een nuttige rol kan spelen als intermediair tussen wetgevers en gebruikers van de EU-wetgeving en dat het een specifieke bijdrage kan leveren aan het initiatiefverslag van het Europees Parlement over het jaarverslag betreffende de tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving door de lidstaten door zich te richten op wat de lidstaten bij de omzetting hebben toegevoegd. De studie van zijn waarnemingspost Interne Markt over „de effecten van de dienstenrichtlijn op de bouwsector”⁽¹²⁾ en die van zijn waarnemingspost Arbeidsmarkt over jeugdwerkloosheid⁽¹³⁾, om maar twee voorbeelden te noemen, zouden hierbij van pas kunnen komen.

3.3. *Prospectieve dimensie*

3.3.1. Het EESC pleit voor een Refit-programma dat in twee richtingen werkt, d.w.z. een programma dat niet op voorhand al bepaalt welke richting met de regelgeving moet worden ingeslagen: aanvulling, vervollediging, wijziging of schrapping van een wetgevingshandeling.

3.3.2. Het EESC vindt ook dat de Commissie een permanente screening en evaluatie van het EU-acquis zou moeten uitvoeren en dat zij daarbij vooral zou moeten kijken naar de relevantie en de meerwaarde van wetgevingshandelingen en niet-wetgevingshandelingen.

3.3.3. Daarnaast is het van mening dat de integrale en holistische aard van de effectbeoordelingen fundamenteel is en dat de Commissie zich niet alleen mag concentreren op het aspect „mededinging”; er moet terdege rekening worden gehouden met de toegevoegde waarde van EU-optreden en in een kosten-batenanalyse moeten alle aspecten worden meegenomen, ook de kosten van niets doen.

3.3.4. *Effectbeoordeling*

3.3.4.1. Het hanteren van verschillende criteria bij effectbeoordelingen mag er niet toe leiden dat de Commissie niets doet of een initiatief weigert omdat er aan een of meerdere criteria niet zou worden voldaan. De Commissie moet de criteria tegen elkaar afwegen en het feit dat er verschillende criteria worden gehanteerd, mag niet leiden tot bureaucratisering van het besluitvormingsproces of tot „legislatieve abstinentie”.

3.3.4.2. Het Comité besteedt bijzondere aandacht aan het „denk eerst klein”-beginsel (*Think Small First*) en aan de kmo-test, met name in zijn advies over de *Small Business Act*⁽¹⁴⁾, maar is van mening dat het niet opportuun is om een algemene uitzondering te maken voor micro-ondernemingen en dat het veel effectiever zou zijn om wetgevingsvoorstellen per geval te bekijken, op basis van een grondige effectbeoordeling.

3.3.4.3. Het EESC vindt ook dat de voorstellen van de Commissie vergezeld moeten gaan van een grondige, op bewijsmateriaal gebaseerde („evidence-based”) effectbeoordeling, maar benadrukt dat het aan de wetgever van de Unie is om zijn beoordelingsvrijheid te gebruiken en daarbij een zekere balans te vinden tussen de bescherming van de gezondheid, het milieu en de consument, enerzijds, en de economische belangen van de marktdeelnemers, anderzijds, bij het nastreven van de hem bij het Verdrag toegekende taak om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het milieu te waarborgen⁽¹⁵⁾.

3.3.4.4. Het EESC wijst erop dat hierbij ook kan worden gekeken naar de kwantitatieve aspecten van de regelgevende en administratieve lasten, mits:

- wordt nagegaan welke impact de kosten en lasten van de regelgeving hebben op het bedrijfsleven en het concurrentievermogen in het algemeen, maar ook wat de positieve aspecten zijn van de bestaande regelgeving op het gebied van sociale wetgeving, milieu, consumentenrechten, volksgezondheid en werkgelegenheid;

⁽¹²⁾ <http://www.eesc.europa.eu/resources/docs/eesc-2014-02466-00-01-tcd-tra-nl.pdf>

⁽¹³⁾ Study on Youth Employment

⁽¹⁴⁾ PB C 376 van 22.12.2011, blz. 51

⁽¹⁵⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 8 juli 2010, Afton Chemical Limited/Secretary of State for Transport, zaak C-343/09, ECLI:EU:C:2010:419, punt 56.

- geen afbreuk wordt gedaan aan de beleidsdoelstellingen van de EU;
- de „mazen” in de wet worden opgespoord en wordt gekeken wat er moet worden gedaan om de EU te voorzien van slimme normen van zeer hoge kwaliteit.

3.3.4.5. Het EESC voelt er weinig voor om mee te werken aan een kwantitatieve reductie van het EU-acquis zonder dat vooraf wordt nagegaan wat alle gevolgen hiervan zijn voor de sociale en milieubescherming en de bescherming van de consument.

3.3.4.6. Wat de evaluatie van de cumulatieve kosten (CCA, *cumulative cost assessment*) betreft, wil het EESC erop wijzen dat wanneer de Commissie een deel van de EU-wetgeving vooraf of achteraf evalueert, zij rekening dient te houden met het feit dat deze nieuwe kosten bovenop de bestaande kosten van naleving en tenuitvoerlegging komen. Het EESC begrijpt dat bij een cumulatieve kostenbeoordeling wordt nagegaan wat de financiële kosten zijn van regelgeving in deze of gene sector, maar wijst erop dat deze beoordeling niet tot gevolg mag hebben dat een bepaalde sector geheel of gedeeltelijk wordt vrijgesteld.

3.3.5. Evaluatie vooraf

3.3.5.1. Het EESC maakt zich zorgen over het feit dat de discussie zich meer en meer naar een vroeger stadium van het proces verplaatst, nog voordat de medewetgevers en de sociale partners hun zegje hebben gedaan. Zo lopen zij het gevaar om uitgesloten te worden van het debat, dat al zonder hen heeft plaatsgevonden.

3.3.6. Evaluatie achteraf

3.3.6.1. Het EESC vindt dat evaluaties achteraf minstens zo belangrijk zijn als evaluaties vooraf en verzoekt de Commissie methodologische handvatten aan te reiken met betrekking tot duurzaamheidscriteria.

3.3.6.2. Het EESC is voorstander van een strengere beoordeling achteraf van de effecten van de EU-regelgeving in het kader van de beleidscyclus van de Unie, met name wat de verwachte, in de effectbeoordeling bij het oorspronkelijke wetgevingsvoorstel aangegeven gevolgen voor de groei en de werkgelegenheid betreft.

3.3.6.3. Het EESC is van mening dat de ex-postevaluaties op pluralistische wijze en binnen een redelijke termijn na de uiterste datum voor de omzetting in nationaal recht moeten worden uitgevoerd.

3.3.6.4. Tot slot vindt het dat ex-postevaluaties belangrijke analyse-instrumenten zijn en dat de conclusies die hieruit worden getrokken, rechtstreeks kunnen worden gebruikt bij een eventuele effectbeoordeling in het geval van een herziening van een wetgevingshandeling.

Brussel, 26 mei 2016.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Georges DASSIS

BIJLAGE

De volgende wijzigingsvoorstellen, die meer dan een kwart van het aantal uitgebrachte stemmen kregen, werden tijdens de beraadslagingen verworpen (artikel 54, lid 3, reglement van orde):

a) Punt 2.11.1 en punt 2.11.2

~~Het Comité benadrukt in dit verband dat het slechts één zetel heeft in dit platform en aan de werkzaamheden deelneemt op basis van een toerbeurtsysteem tussen zijn drie groepen, terwijl het een bij de Verdragen opgerichte instelling is die representatief is voor de diversiteit van de EU.~~

~~Het Comité is derhalve van oordeel dat de toekenning van twee extra zetels de tripartiete opzet van zijn instelling en zijn mandaat recht zou doen, waardoor het aldus een afspiegeling zou vormen van de maatschappelijke organisaties die het moet vertegenwoordigen.~~

b) Punt 1.8

~~Wat de representativiteit van het Refit-platform betreft denkt het EESC dat het met twee extra zetels zijn taak volledig kan vervullen en de stem van het maatschappelijk middenveld, dat het geacht wordt te vertegenwoordigen, kan laten horen. Het EESC stelt bovendien vast dat de pan-Europese vertegenwoordiging van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen in de „groep van belanghebbenden” van het platform ontbreekt en zou graag zien dat dit zo snel mogelijk wordt verholpen.~~

Motivering

Het EESC kan slechts in zijn geheel, als Comité, vertegenwoordigd worden; het is niet de bedoeling dat elk van de groepen vertegenwoordigd wordt. Alleen het EESC zelf is verantwoordelijk voor een uniforme vertegenwoordiging; het mag niet zo zijn dat het drie eventueel elkaar tegensprekende stemmen laat horen en drie keer stemt.

Stemuitslag:

Stemmen voor: 49

Stemmen tegen: 123

Onthoudingen: 16
